

[Bernhard Baunsgaard]

vendigt, at vi er meget omhyggelige, når vi kommer til det spørgsmål.

Der er også sådan et spørgsmål som, at man helt eller delvis kan opgive tiltale på områder af hensyn til at komme ind til selve hovedsagen. Det er naturligvis igen rigtigt, at det giver en effektiv retsforfølgning, det går hurtigt, man kommer hastigt ind til det, det drejer sig om, men hvilken pris skal man betale? Man skal jo huske, at der andre steder i landet, ved andre retter, vil være folk, der dømmes for netop disse ting, og kan de så forstå, at mod andre, der begår endnu grovere forbrydelser, tager man det slet ikke op? Er det gavnligt for retsbevidstheden?

Jeg tror, at der kan komme mange gode diskussioner og overvejelser ud af, at justitsministeren allerede har forelagt denne begyndelse på en lovgivning om økonomisk kriminalitet, og det synes jeg vi skal være taknemlige for. Og så vil jeg gentage, at jeg er ikke sikker på, at vi kan gennemføre det, der er forelagt, og jeg er helt sikker på, det ikke er tiltrækkeligt.

Lenger (VS):

Der er jo ikke udsigt til, at forslaget færdigbehandles inden somerferien. Derfor har vi heller ikke ofret tid på at diskutere, om vi ville stemme for eller imod, hvis det nu kom til endelig afstemning.

Jeg vil nøjes med nogle få spredte bemærkninger om elementer i forslaget, og jeg håber så, de vil indgå i de ændringer, som ministeren indarbejder i sommerens løb.

Først vil jeg gerne sige, at forslaget jo kun beskæftiger sig med, hvordan sager forfølges, og med strafferammerne, ikke så meget med det svære spørgsmål, hvordan man definerer økonomisk kriminalitet præcist, sådan at vi på den ene side ikke får nogle betænkelige gummiparagraffer, og på den anden side så vi alligevel kan dømme for den adfærd, som vi mener skal være ulovlig.

Jeg er enig i de bemærkninger, som hr. Bernhard Baunsgaard gjorde om spørgsmålet om skriftlighed og mundtlighed, så det vil jeg ikke komme nærmere ind på.

Jeg vil gerne sige, at vi synes, det ville være en god idé, hvis der indarbejdes en hjemmel i lovgivningen, som fratager personer retten til at drive virksomhed, hvis de misbruger konkurs- og selskabslovgivningen. Vi

så gerne en tilsvarende mulighed for miljølovsovertrædelser. En sådan foranstaltning er under alle omstændigheder langt mere human end en fængselsstraf, og vi mener faktisk, at den kan anvendes som alternativ til fængselsstraf. Så kan forbrydelsen jo ikke gentages, og det må være det vigtigste i enhver kriminalpolitik.

Af samme grund er jeg ikke enig i Advokatrådets opfattelse af, at det må være en betingelse for en sådan regel, at den pågældende står til fængselsstraf, det mener jeg bestemt ikke. Jeg synes, en sådan regel kan være passende som alternativ til fængselsstraf. Som bekendt er fængselsstraffen efter vor opfattelse en uciviliseret straf og bør kun anvendes over for de ganske få mennesker, der er farlige for deres omgivelser.

Jeg vil understrege, at vi mener, at frakendelsen af ret til at udøve bestemte erhverv skal være tidsbestemt; det bør sanktioneres altid være, og det vil jeg godt understrege i denne forbindelse. Derimod er vi ikke videre begejstrede, hvis der i det endelige lovforslag bliver mulighed for en midlertidig frakendelse, medens sagen står på. Vi er ikke begejstrede for foranstaltninger, der iværksættes, før der er faldet dom, ud fra det velkendte princip, at indtil da er folk principielt uskyldige. Vi kan forestille os enorme erstatningskrav, hvis vedkommende derefter frifindes.

Men vi kan sandelig også forestille os, at sådanne midlertidige foranstaltninger vil påvirke den endelige afgørelse. Vi har f.eks. vore stærke tvivl, om det ikke var unddragelsen af varetægtsfængsel, der i virkeligheden reddede Bonde Nielsen. Domstolene undergraver jo ikke ligefrem tilliden til deres egne afgørelser, og hvis man har siddet lang tid i varetægtsfængsel, har vi en mistanke om, at så øger man også risikoen for at blive dømt, når dommen falder. Det er en anden negativ side ved en midlertidig frakendelse, at der kan være risiko for, at man på den måde foregriber, hvad der vil ske ved den endelige domfældelse. Derfor er vi ikke med på den del af forslaget.

Hvad angår spørgsmålet om beskæring af straffesager, hvis indsatsen ikke står mål med det forventede udfald, så kan det da være meget fornuftigt, men det har vi svært ved at overskue på nuværende tidspunkt. Men jeg kan ikke med min bedste vilje se, hvorfor det lige præcis skal være økonomisk kriminalitet,